

8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri presoji s tem, da je menila, da zatrjevanega odstopanja ni mogoče utemeljiti glede na obdavčitev netrgovalnih finančnih dobičkov, ustvarjenih iz kvalificiranih kreditnih razmerij, ki spadajo *prima facie* pod oddelek 371EB („dejavnosti ZK“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010). Glede oprostitev v zvezi z „upravičenimi viri“ in „dobički, ki izhajajo iz ujemanja obresti“, v sklepu ni obrazložitev glede njihove utemeljitve oziroma neobstoja le-te.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 108(2) PDEU in člen 6 Uredbe (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ ter dolžnost dobrega upravljanja v skladu s členom 41 Listine o temeljnih pravicah. Natančneje, v sklepu o začetku postopka ni navedla, da dvomi o utemeljenosti „75-odstotna oprostitvev“ na podlagi oddelka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010), da bi se izognila dejanskim težavam zaradi analize značilnih dolžnosti zaposlenih v zvezi s kreditiranjem znotraj skupine, kot je dati zainteresiranim strankam ustrezno možnost, da podajo svoja stališča o tem; med preiskavo zainteresiranim strankam ni dala možnosti, da se izjavijo v zvezi s tem; v spornem sklepu se je odločila spregledati taka stališča, ki so jih zainteresirane stranke v zvezi s tem dejansko podale. Zato je izpodbijani sklep ničn.
10. Deseti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je odločila, da obdavčitev podjetja v ZK z davkom na dobiček tujih hčerinskih družb „samo v obsegu, ki ga je treba pripisati domačim sredstvom in dejavnostim“, ne pomeni omejitve svobode ustanavljanja in da sporni ukrep ni potreben za zagotovitev skladnosti s svoboščinami iz Pogodbe.

V utemeljitev predloga (podredno) za razglasitev ničnosti člena 2 izpodbijanega sklepa, tožeča stranka navaja ta tožbeni razlog:

11. Enajsti tožbeni razlog: Komisija je, četudi (kar se zanika) sporni ukrep pomeni shemo državne pomoči, napačno uporabila pravo s tem, da je menila, da se z vračilom pomoči ne bi kršilo temeljnih načel prava EU, in s tem, da je odredila vračilo pomoči ne glede na to, ali je ustanovitev nadzorovanih tujih družb in njihovo dajanje posojil nerezidenčnim skupinam družb dejansko pomenilo izvajanje svobode ustanavljanja ali prost pretok kapitala. Natančneje, v obravnavanem primeru bi vračilo pomoči kršilo svobodo tožeče stranke do ustanavljanja na podlagi člena 49 PDEU in prost pretok kapitala na podlagi člena 63 PDEU. Če gre za tako kršitev, je treba odredbo za vračilo pomoči iz člena 2 izpodbijanega sklepa razglasiti za nično.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 2016, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 2015, str. 9).

Tožba, vložena 12. novembra 2019 – RDI Reit/Komisija

(Zadeva T-778/19)

(2020/C 45/51)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: RDI Reit plc (London, Združeno kraljestvo) (zastopniki: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, odvetnik, in K. Desai, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da ni bilo nezakonite državne pomoči, člen 1 izpodbijanega Sklepa C(2019) 2526 Final z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničen v delu, v katerem je ugotovljeno, da ne gre za državno pomoč, ter odpravi zahtevo, naslovljeno na ZK, naj zagotovi vračilo zatrjevano nezakonite državne pomoči, ki jo je prejela tožeča stranka v tem okviru (člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa);
- podredno, člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa razglasi za nična v delu, v katerem zahtevata od ZK, naj od tožeče stranke zagotovi vračilo zatrjevane državne pomoči; in
- vsekakor, naloži Komisiji plačilo stroškov, nastalih tožeči stranki v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja devet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija ni pravilno razumela okvira, cilja in operacije pravil nadzorovanih tujih družb (CFC), glede spoštovanja obravnave netrgovalnih finančnih dobičkov. Ugotovitve Komisije v izpodbijanem sklepu temeljijo na kumulativnih očitnih napakah. Komisija je zlasti storila očitne napake pri razumevanju celotnega davčnega sistema ZK, pri razumevanju ciljev sistema CFC na posebnem področju izjeme pri financiranju skupin ter pri opredelitvi upravičenih posojilnih razmerij.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno opredelila izjemo pri financiranju skupin kot davčno oprostitev in posledično kot prednost. V zvezi z netrgovalnimi finančnimi dobički izjema pri financiranju skupin pomeni določbo pri obračunavanju dajatve in del opredelitve omejitev pravil CFC, ne pa selektivne prednosti. Komisija ni podala kvantitativne analize, da bi dokazala prednost, zato je treba ob neobstoju trdnega dokaza, da je zadevni ukrep povzročil prednost, izpodbijani sklep razglasiti za ničen.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija ni pravilno opredelila referenčnega sistema za presojo učinkov pravil CFC in je napačno opredelila pravila CFC kot sklop pravil, ločen od celotnega sistema davka od dohodkov pravnih oseb ZK. Komisija ni pravilno razumela namena pravil CFC in ni upoštevala diskrecijske pravice ZK.
4. Četrty tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri analizi državne pomoči, in uporabila napačne teste pri preučitvi vprašanja primerljivosti. Komisija ni menila, da je davčna osnova ZK predmet različne ravni tveganja, glede na to, ali gre za kreditiranje znotraj skupine, obdavčljive v ZK, ali za kreditiranje skupine, ki ni obdavčljiva v ZK, ter je nerazumno ugotovila, da je kreditiranje znotraj skupin primerljivo s kreditiranjem tretjih oseb.
5. Peti tožbeni razlog: četudi bi šteli, da so zadevni ukrepi CFC *prima facie* pomenili pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, je bilo v izpodbijanem sklepu napačno ugotovljeno, da ni bilo utemeljitve, s katero bi bilo mogoče zagovarjati primerljivost zadevnih ukrepov s pravili EU o državni pomoči. Poleg tega je izpodbijani sklep neracionalen in nedosleden, saj je Komisija pravilno ugotovila, da je poglavje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčevanju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010) utemeljeno v primerih, ko bi bil edini razlog za uporabo dajatve za CFC po obratnem scenariju poglavja 5 navedenega dela 9A, test „povezanega kapitala ZK“, glede na to, da je lahko ta test izredno težko izvesti v praksi, istčasno pa Komisija brez ustrezne obrazložitve trdi, da navedeno poglavje 9 ni nikoli utemeljeno v primerih, ko bi test funkcij osebja, pristojnega za odločanje, povzročil, da se dajatev za CFC uporabi na podlagi navedenega poglavja 5. Dejansko je test funkcij osebja, pristojnega za odločanje, izredno težko uporabiti v praksi, tako da bi morala Komisija ugotoviti, da je navedeno poglavje 9 v okviru tega testa prav tako utemeljeno in bi morala zato ugotoviti, da ni šlo za državno pomoč.

6. Šesti tožbeni razlog: če bi bilo treba izpodbijanemu sklepu ugoditi, bi njegova izvršitev z zagotovitvijo vrátila zatrjevane državne pomoči od tožeče stranke kršila temeljna načela prava EU, vključno s svobodo ustanavljanja in svobodo opravljanja storitev, glede na to, da se v primeru tožeče stranke zadevne nadzorovane tuje družbe nahajajo v drugih državah članicah.
7. Sedmi tožbeni razlog: zahteva za zagotovitev vrátila, ki izhaja iz izpodbijanega sklepa, ni utemeljena in je v nasprotju s temeljnimi načeli Unije.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija ni podala ustrezne obrazložitve odločilnih elementov v izpodbijanem sklepu, kot je ugotovitev, da bi se dajatev za CFC na podlagi navedenega poglavja 5 lahko brez težav ali nesorazmernega bremena uporabila ob uporabi testa funkcij osebja, pristojnega za odločanje.
9. Deveti tožbeni razlog: izpodbijani sklep krši tudi načelo dobrega upravljanja, ki zahteva, da Komisija v svojih upravnih postopkih deluje transparentno in predvidljivo in da svoje odločitve sprejema v razumnem časovnem okviru. Ni razumno, da je Komisija v tem primeru potrebovala več kot štiri leta za sprejetje sklepa o začetku postopka preiskave in da je sprejela sklep več kot šest let po začetku veljave spornega ukrepa.

Tožba, vložena 12. novembra 2019 – Ashtead Financing/Komisija

(Zadeva T-779/19)

(2020/C 45/52)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Ashtead Financing Ltd (London, Združeno kraljestvo) (zastopnika: M. Whitehouse in P. Halford, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije (EU) 2019/1352 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin (UL 2019 L 216, str. 1), razglasi za ničen;
- podredno, člen 2 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerem krši svobodo tožeče stranke do ustanavljanja v skladu s členom 49 PDEU; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja enajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji s tem, da je ugotovila, da je shema izjeme pri financiranju skupin („sporni ukrep“) povzročila gospodarsko prednost v smislu in obsegu člena 107(1) PDEU.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in/ali storila očitno napako pri presoji ob opredelitvi referenčnega sistema za namene analize „selektivnosti“.